

Wij weten wel
Wie komt.
Als wij op aarde
- in het hiernumaals -
God werkelijk zoeken,
dan zullen wij Hem
in het hiernamaals vinden:
want God laat ons niet staan
met lege handen.

Als Hij die onrust
in ons hart heeft gelegd,
dan is Hij aan Zichzelf verplicht
hierop een antwoord te zijn.

De ruimte om God te vinden is in de dood.

De ruimte om God te BEZITTEN is in de eeuwigheid.

In het Licht van de eeuwigheid
zijn onze dierbaren nu opgenomen.
Zoals we lezen in het boek Apokalyps
“Die Stad (de Eeuwigheid)
heeft geen licht van zon of maan meer nodig,
want de luister van God
verlicht haar en hun lamp is Jezus”
(Apk 20).

Onder eeuwigheid verstaan we,
niet de oneindige duur in de tijd,
maar tijdloosheid
- tijdloos geworden eeuwigheid -.

Daar krijgen wij deel aan de Verrijzenis.
Die verrijzenis onthult ons
de diepte en de kwaliteit
van de betrouwbaarheid van Gods liefde.

De ruimte om God te BEZITTEN is in de eeuwigheid.

Alleen zij | hij die de zin van het leven begrijpt
- als een zoeken naar God -
begrijpt de dood
als een vinden van God
en het eeuwig leven
als een gelukkig-zijn in God.

IK GELOOF

Velen voelen op het moment van de dood
de processierups van het iets-isme:
‘er moet toch iets zijn!’
Het leven kan toch geen doodlopende straat zijn?
Wat dat méér, dat ‘iets’ is,
wat dit precies inhoudt,
verwoorden christenen in vier uitspraken
in de geloofsbelijdenis die samen horen:

In de geloofsbelijdenis zeggen de christenen:
“Ik geloof in de gemeenschap van de heiligen,
de vergiffenis van de zonden,
de verrijzenis van het lichaam
en het eeuwig leven.”

- ◇ Gemeenschap van de heiligen:
het thuiskomen
in de grote vriendenkring van God in een leven zonder tijd.
- ◇ Vergiffenis van de zonden:
het samengaan
van de barmhartigheid en gerechtigheid van God
is het grote mysterie van Gods liefde.
- ◇ Verrijzenis van het lichaam:
in het leven na onze dood
neemt ons bestaan een nieuwe gedaante aan.
- ◇ Het eeuwig leven:
is het volle en het voltooide leven.

Eeuwigheid betekent niet altijddurendheid.
Een bestaan dat altijd blijft duren
is ook een bestaan in de tijd,
een bestaan dat een toekomst tegemoet gaat
en een verleden achter zich laat,
ook al is het dan een tijd
die zonder einde blijft lopen.
Eeuwigheid is
- zoals de laat-Romeinse auteur Boëthius het uitdrukte -:
‘het onbegrensde,
tegelijk totale
en volmaakte bezit van het leven’.
Een bestaan dat geen beperkingen kent,
is een eeuwig bestaan
en een volkomen goed bestaan.

GEBED

Gij licht uit licht
bewaars hen,
bewaars ons.

Dat zij die ons in de dood zijn voorgegaan,
mogen zijn in uw licht.

Dat uw licht schijnt in de wereld
om onverdraagzaamheid en machtsmisbruik te bannen,
om onrecht, oorlog en lijden ongedaan te maken.

Dat wij onszelf laten leiden door uw licht
om elkaar tot gids te zijn
om elkaar tot troost te worden.
Amen.

je aanwezigheid
de hemel

je afwezigheid
de hel

De leegte is niet leeg. Zij is geladen met een nieuw begin.

Kris Gelaude

OVER-WINTEREN ...

Met een speurende blik zien we
trekvogels vertrekken om te overwinteren ...

Mensen met dood geconfronteerd
- ook al is het midden de lente of de zomer -
moeten in het hart
- tastend als een blinde -
weten te overwinteren ...

Dood doet ons terugtrekken,
schuilen in onszelf,
overwinteren in verdriet.
Spiegelplassen van verdriet
om het lit-teken
dat geliefden in ons geworden zijn.

Echter, trekvogels maken
de moeizame overtocht niet alleen.
Ze - verzamelen - zich!
Ze maken ‘ruimte voor samen’.
(Leeftocht november 2023)

De kruisweg van de eenzaamheid
te moeten gaan na de dood van geliefden,
kwetst en tekent een mens nog dieper.
Behalve liefhebben is
helpen het mooiste werkwoord in de wereld.
Er zijn.
Er zijn en luisterend zwijgen.
Samen verdrieten.

‘Troosten’ noemen we dat.
Er zijn voor elkaar
zoals - Hij die er is - voor ons.
Troosten valt niet samen met ‘sussen’
of ‘zeggen dat het niet zo erg is’.
Troosten is zonder meer
de kwaliteit van onze nabijheid.
Troost is het medicijn
waarmee we het lijden en de pijn omarmen.

Sta toe dat de vogels
van het verdriet een tijd
rond je hoofd cirkelen,
maar verbied hen zich in
je haren te nestelen.

MEMENTO

Een ogenblik stappen we
uit de hogesnelheidstrein van het leven
om stil te staan bij hen
die onzichtbaar met ons meereizen
in onze herinneringen, in ons gemis.

We herinneren ons hoe ze in ons leven kwamen,
wie ze voor ons waren op de weg van ons leven.
We herinneren ons hoe ze
de seizoenen van ons leven kleurden.
We herinneren ons de dierbare dagen,
de goede tijden,
maar ook de moeite en de pijn,
soms wel vergeven maar niet vergeten.

We herinneren ons
hoe ze wegraakten uit ons leven,
soms zo overrompeld onverwachts:
een infarct, een ongeluk of door eigen hand ...
Soms na een bijna tergend langzaam afscheid.
Sommigen waren in de kracht van hun leven.
Sommigen verdwenen na een veel te kort bestaan
en anderen na een vol rijk leven.

Een ogenblik stappen we
uit de hogesnelheidstrein van het leven,
omdat we niet willen vergeten
wie ons lief waren,
wie ons mee hebben gevormd
tot wie we nu zijn.

- memento -

*Bidden wij in goed vertrouwen
dat alle overleden
leerlingen,
personeelsleden,
directies,
vrijwillige medewerkers,
begeleiders,
bestuursleden
en onze familieleden en vrienden
nu geborgen mogen zijn
in Gods liefde en onze gedachtenis.*

Je bent een verre vogel nu
en trekt naar lichter oorden.
Ik gaf je graag nog zoveel mee ...

LIED

ik heb een thuis, een eeuwig thuis
maar voorlopig bewandel ik deze gebroken wereld
Je liep er eerst mee, Je kent onze pijn
maar U laat zien dat de hoop weer uit het graf kan opstaan

blijf bij mij, blijf bij mij
laat me niet vallen en laat niet los.
loop met mij mee en ga nooit meer weg
altijd dichtbij, God blijft bij mij

daar in de nacht, Gethsemane
vóór het kruis, vóór de spijkers
overweldigd, alleen bad U
Je ontmoette ons in ons lijden en droeg onze schaamte

blijf bij mij, blijf bij mij
laat me niet vallen en laat niet los

loop met mij mee en ga nooit meer weg
altijd dichtbij, God blijft bij mij

oh, liefde die mij nooit zal laten gaan
liefde die mij nooit meer zal laten gaan
je hebt me nooit laten gaan
liefde die mij nooit meer zal laten gaan

o, je hebt ons nooit laten gaan
en verder, de eeuwigheid
we zullen niet meer huilen,
we zullen zingen van vreugde, blijf bij mij
matt maher abide with me

Wie geroepen wordt mag zoeken
Wie gevraagd wordt die zal geven
Wie gezien wordt kan weer kijken
Wie getroost wordt die zal leven

Evelijne Swinkels

DE IDENTITEITSKAART VAN EEN CHRISTEN

Toen Jezus de mensenmassa zag,
ging Hij de berg op.
Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen.
Hij nam het woord en onderrichtte hen:

"Zalig de armen van geest,
want aan hen behoort het Rijk der hemelen.
Zalig de treurende,
want zij zullen getroost worden.
Zalig de zachtmoedigen,
want zij zullen het land bezitten.
Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.
Zalig de barmhartigen,
want zij zullen barmhartigheid ondervinden.
Zalig de zuiveren van hart,
want zij zullen God zien.
Zalig die vrede brengen,
want zij zullen kinderen van God genoemd worden.
Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid,
want hen behoort het Rijk der hemelen.
Zalig zijt gij, wanneer men u beschimpt, vervolgt
en lasterlijk van allerlei kwaad beschimpt om Mijnentwil:
verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel."
Mattheüs 5

RUIMTE om ... te ZOEKEN | te VINDEN | te BEZITTEN

De ruimte om God te ZOEKEN is dit leven.

En altijd onrustig blijft ons hart,
totdat het rust vindt in U, God.
Mensen zoeken een leven lang te vinden ...
... in de schoonheid van wat haar dierbaar was
... in de goedheid van medemensen
... in de waarheid van hun geloof.

Wat dat laatste betreft ...

De zaligsprekingen
die we in het evangelie lezen
zijn de karaktereigenschappen - het identiteitsprofiel
van Jezus zelf ...
... die mensen in hun groei
als christen-mens | als door God geroepene(n)
zich eigen kunnen maken.

Op de identiteitskaart van een Jezus-leerling
staan de zaligsprekingen geschreven.

De zaligsprekingen zijn geen theorie
maar een uitdrukking
van hoe mensen
(kunnen) worden & zijn
als ze in het spoor van de Blijde Boodschap
zoeken te leven.

Zoeken om ...

... vrede te stichten,
... zachtmoedig te zijn
... barmhartig te zijn
... zuiver van hart te zijn.

"Gelukkig wie zuiver van hart zijn."
In het Frans staat er:
"Joie des coeurs limpides."
'Limpide', (kristal)helder, doorzichtig.
Zalige mensen in wie God
als geen ander aan het licht komt:
Gelukkig, zo'n doorzichtige mensen.
In wie God oplicht.
Vooral gelukkig ook, voor anderen.

Al deze karaktereigenschappen
die Jezus ons aanreikt in de zaligsprekingen
maken ons tot gelukzalige mensen
wanneer wij onze hoop
aan Gods liefde toevertrouwen.

Gelovig sterven
is op het Woord van Jezus
de hoop verwisselen
voor dé ultieme én finale zekerheid
dat God liefde is.

De ruimte om God te ZOEKEN is dit leven.

De ruimte om God te VINDEN is in de dood.

Als we het sterven, en de dood,
zo bekijken,
is de dood niet alleen negatief:
het ophouden van het leven,
maar een geboren worden
in een andere wereld.

Want zoals de dood alle kracht bezit
om ons uit het leven weg te rukken,
zo bezit de liefde alle kracht
om ons in leven te houden.

Wij weten niet
wat er na de dood komt.

